

nemlig gennem Majsprisens Nedsættelse. Gennem denne vilde Flæskeproduktionen have faaet sit Tilskud, men samtidig vilde Tilskuddet have haft en anden Virkning, nemlig at holde Bygprisen nede, og Bygprisens Stigning er et af de vanskeligste Forhold, vi har at arbejde med. Med Hensyn til Byggen vil jeg minde om, at Ministeriet har bekendtgjort, at saafremt Bygprisen skulde komme i Misforhold til Majsprisen, vilde der blive fastsat Maksimalpris paa Byg; det ligger indenfor de trufne Aftaler, og Bygprisen er for Øjeblikket ved det Punkt, hvor Fastsættelse af Maksimalpris nærmer sig.

Derimod maa jeg sige til det ærede Medlem fra Næstved (Andreassen), at Tilskuddet til Rugdyrkerne ikke er en Ordning, som har været imod min Hensigt, men tværtimod nøje stemmer med min Opfattelse af, hvad der er det rigtige. Jeg takker det ærede Medlem for de altfor anerkendende Ord; han udtalte om mig, men jeg nødes til at sige, at jeg er ganske uenig med ham paa dette Punkt. Det ærede Medlem fra Lejre har i øvrigt udtalt sig saa udførligt om dette, at jeg kan nøjes med ganske kort at sige følgende: Det har hele Tiden været Regeringens Ønske, at den, der afleverede Rug, skulde kunne faa et andet Foderstof i Stedet for. Det første Aar blev dette tilvejebragt ved en direkte Aflevering af Majs til Rugproducenterne i Jylland; det næste Aar holdt Majsprisen sig gennemgaaende i alt Fald en stor Del af Aaret under Maksimalprisen paa Rug, saaledes at man kunde ombytte Rugen ved frit Køb af Majs. Denne Ordning for Rug var i øvrigt en Ordning, som var foreslaaet af Landboforeningerne som gældende for hele Aaret, og der kunde altsaa ikke ske nogen Forandring deri, heller ikke paa det Tidspunkt, da Majsprisen gik op over Rugens Pris. Men i Aar stod man overfor den sikre Vished om, at Majs vilde komme til at ligge betydeligt over den Maksimalpris paa Rug, som var nødvendig, hvis man vilde fastholde Rugbrødsprisen her i Landet. Og saa var der kun to Veje at gaa: enten at indkøbe Majs til Ombytning eller til Maksimalprisen at lægge et saadant Tilskud for Rugdyrkerne, som kunde give dem nogenlunde samme Pris som Prisen for Majs, der samtidig paa anden Maade bragtes ned. Tilskuddet fra Skibsfarten er derfor anvendt i nøje Overensstemmelse med dets Formaal. De høje Skibsfragter er Grunden til den høje Majspris. Derfor afleverer Skibsfarten, idet den afleverer sit Bidrag, og idet dette føres tilbage til Landbrugerne, noget af den for høje Fragt, som den har taget, og hvor-

ved Majsprisen er blevet højere. Majsprisen bringes ned, og samtidig bringes ved Tilskuddet Rugen op i nogenlunde Niveau med Majsen. Dette er i fuld Overensstemmelse med den Politik, der paa dette Omraade har været anset for rigtig, og det er ikke dette Tilskud, men derimod Tilskuddet til Flæsket, som jeg finder noget irrationelt. Men jeg vil tilføje, at det direkte Tilskud til Flæsket ogsaa opfylder et godt Formaal, nemlig at holde Flæsket paa samme Prisniveau som hidtil; og det har været et uvurderligt Gode for hele Befolkningen, at det er lykkedes i alt Fald hidtil at holde konstante Priser paa Flæsk og Rugbrød. Naar man fra nogle Sider taler om disse Priser paa Flæsk og Rugbrød, og naar man fra en vis Side taler om billigt Flæsk og billigt Rugbrød, er dette som alt i Verden relativt; thi i Forhold til de tidligere Priser er det dyrt, men i Forhold til Prisen paa andre Varer, som Kød og Smør, er det billigt.

Jeg skal i denne Forbindelse sige et Par Ord om Kødordningen, som forskellige ærede Medlemmer har talt om ud fra forskellige Forudsætninger, og om hvilken en af mine Meningsfæller, det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen), har sagt, at den er forfejlet, ogsaa fordi den er blevet anvendt store Statsmidler til en Prisregulering, som kun kommer de velstaaende til gode. Hvis dette var Tilfældet, vilde det være en haard Anklage mod Kødordningen; men det er heldigvis heller ikke helt saadan. Det er selvfølgelig ikke urigtigt, hvad det ærede Medlem fra Køge siger, at der er anvendt Statsmidler til dette Formaal. Der er anvendt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til overhovedet at sætte Kødordningen i Gang, men jeg anser det ikke for udelukket, at denne halve Million kan vende tilbage til Statskassen. Kødordningen bærer nemlig sig selv nu. Afgiften af det udførte Kød og Tilskuddet til det slagtede Kød her i Landet staar nu i et saadant Forhold, at Ordningen bærer sig selv, og saa vidt jeg kan se, er der endogsaa en vis Mulighed for, at den — navnlig hvis Eksporten tiltager en lille Smule, hvad der viser sig Tegn til — kan komme til at give et Overskud, saa at det ikke er udelukket, at hele Beløbet eller en Del deraf kunde vende tilbage til Statskassen. Men selvfølgelig: Forudsætningen har været, at denne halve Million kunde gaa med. Om Kødordningen vil jeg i øvrigt sige, at dens Hensigt var ikke fortrinsvis at gøre Kød til et almindeligt Næringsmiddel her i Landet. Kød har aldrig været den daarligst stillede Befolknings vigtigste Næringsmiddel. Flæsk har været et uundværligt Næringsmiddel, og